

БИЙМО СМІХОМ, КОЗАКИ, ВИЩЕ ПОЯСА!

Спеціальний репортаж із другого Всеукраїнського фестивалю гумору "ЛАУРЕАТ НОБЕЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ"

Сміху боїться навіть той, хто нічого не боїться

(він же став першим лауреатом премії за кращу політичну сатиру) та Володимир Пушкар з Івано-Франківська. Співаками-переможцями називають ансамбль "Жайвір" Інституту мистецтв РДГУ та гурт "Швагри". Серед читців гумору відзнаки отримують народна артистка України Неоніла Крюкова, актор Василь Довжик та Петро Дець із Хмельниччини. Лауреатське звання присуджує журі й відомо-

Надворі ще й не сіріло, як пасажирський потяг доставив зі столиці та інших міст України в наш обласний центр учасників другого Всеукраїнського фестивалю гумору "Лауреат Нобельської премії". Зрозуміло, їх зустрічають представники цього веселого мистецького заходу, організованого три роки тому. На вокзальному пероні з валізами в руках з'являються хрещений батько фестивалю — літературознавець і критик, доктор філологічних наук і професор Григорій Штонь, народна артистка України, лауреат Державної премії імені Тараса Шевченка Неоніла Крюкова, письменник-гуморист В'ячеслав Бойко (він же Василь Шукайло), актор, артист і просто майстер гумору Василь Довжик... Вервечка тягнеться й тягнеться... Тепло і щиро їм тиснуть руки, обнімають та вітають на Рівненській землі секретар оргкомітету фестивалю Роман Демчук, керівник секції гумору й сатири Рівненської обласної організації Національної Спілки письменників України Юрій Береза.

соцька Дубровицького району Рівненщини Петра Красюка. Він

майбутнього дійства прикрашене гаслами й... очеретом. Навіть її підніжжя пахне цією поліською річковою травою. Глядацькі лавки, що збіглися на цей передсценічний лісовий пагорб, ще ніким не зайняті. Проте довкола фестивального містечка вже ворухиться люд. Бачимо торговельників, правоохоронців, працівників МНС...

Запрошують нас на сніданок до місцевої загальноосвітньої школи. Миємо руки, влаштовуємося за щедрими столами, пригощаємося...

Пора й за працю братися. Як не-як, сьогодні, у цей серпневий суботній вечір, нас очікує знайомство з глядачем і навпаки. Тобто має відбутися концерт. Тож вирушаємо назад, у фестивалеве містечко. На сцені вже метушиться ведучий фестивалю, уже знайомий Роман Демчук. Поволі глядацькі місця заповнюються старими й малими, чоловіками й жіночками... І концерт розпочинається. Лунають позивні фестивалю, а далі слово беруть доктор Григорій Штонь, сміхотворці Ростислав Солоневський, В'я-

слав Солоневський, В'я-

слав Солоневський, В'я-

Виступає народна артистка України, лауреат Державної премії ім. Т.Шевченка Неоніла КРЮКОВА.

Власне, розганяти вони нікого по домівках не поспішали. Дехто з учасників та гостей фестивалю ще й скупатися в озері встиг, і боровиків нашукати. Зрозуміло, перепочити-таки довелось. Після щедрої вечері розташовуємося на нічліг у дерев'яних будиночках фестивального містечка та шкільних кімнатах, перелаштованих на готельний лад.

Настає ранок другого дня Всеукраїнського фестивалю гумору "Лауреат Нобельської премії". Прокідаємося — і хто куди з метою якнайліпше використати вільний до початку головного дійства час. Заслужений артист України Олексій Заворотній, скажімо, подався у ліс за боровиками, а голова обласного краєзнавчого товариства Леонід Куліш-Зіньків — на оглядини села Нобель. Зустрічаємо й шановного байкаря Петра Красюка, що дотримав слова і прибув на фестиваль...

Головне ж дійство починається з визначення лауреатів фес-

му художнику-карикуристу з Києва Анатолію Василенку. Кожен із них "відробляє" на сцені свої нагороди. Ім також дарують свої пісні чарівні дівчата-співачки під керівництвом Раїси Цапун.

Але дорога кличе додому. На розвітання - смачний обід. І в дорогу. Вона — не близька. Особливо для киян. Тому поспішаємо. Хоча дехто з нас ще намагається скупатися в озері, подихати сосновим повітрям...

У валізах, у кишенях веземо додому сувеніри фестивалю, книги з автографами сміхотворців, враження. У кожного вони свої. Гарних значно більше. А щодо зауважень, то вони стосуються деяких організаційних моментів та... гумористичного репертуару. Як сказав хрещений батько фестивалю Григорій Штонь, наступний фестиваль "Лауреат Нобельської премії" має вціліти вище пояса. Адже навіть у найвіддаленніших куточ-

Сільські жіночки гумор теж люблять...

тимально та вручення їм дипломів, медалей та грошових премій. Ведучий Роман Демчук розрізає конверти і називає номінантів. У жанрі літератури лауреатами стають Ростислав Солоневський із Клевая Рівненського району

каж України глядач не настільки примітивний, аби розуміти лише побутові анекдоти.

Піднімаймо, друзі, планку! Шануймося, бо ми того варті!

Фото Анатолія Похилюка.

Хліб-сіль від господарів фестивалю, керівнику делегації, доктору наук, літературознавцю Григорію ШТОНЮ.

ред яких бачу лауреатку попереднього фестивалю гумору, неперевершену народну співачку Раїсу Цапун, такого ж неперевершеного співака та виконавця народних музик Романа Дзвінку, учасників ансамблю "Жайвір", директора цього навчального закладу, професора Степана Шевчука... А ген поруч своєї мами-супровідниці у крісло вмощується дипломант попереднього фестивалю юний Ілля Лаба. Навпроти нього вже готовий до мандрівки на чарівне Полісся поет-гуморист Ростислав Солоневський, біля якого як гостя свята - просвітянка Тетяна Піяр. А там усміхаються творці веселого й дошкульного слова Іван Кидрук, Юрій Береза. А ще далі — заслужений артист України Олексій Заворотній... Одне слово, усі відразу й не розгледіш. Щоправда, телевізійників і газетярів видно добре — вони озброєні телекамерами, фотоапаратами. Тут і Петро Мідріган, і Анатолій Похилюк... Іх теж люб'язно запрошено на свято українського гумору...

Дорога видається спочатку не такою й легкою. Бо сонце, яке щедро пропихає у вікна автобуса свою гарячу долоню, піднімає і температуру тіла шанованих пасажирів. Однак колона, попереду якої міліцейський автомобіль супроводу, а позаду — автобус із озвучувальною апаратурою, набирає ходу, а самі пасажирі починають усе жвавіше жвавіше включатися у бесіди між собою, що, наче озерні хвилі, набігають час од часу одна на одну гуркотом сміху. А й справді, куди тут без сміху! Тим паче, що його так люблять, шанують і гарно творять самі пасажирі.

Час непомітно збігає. Позаду терени Костопільського та Сарненського районів. Утім, на під'їзді до Сарн підбираємо поета-гумориста Леоніда Куліш-Зіньківа, котрий в цих краях мешкає все своє життя. Тож, як мовиться, веселого полку прибуло. Заходить мова і про старішину української байки з Ви-

обіцяв теж взяти участь у фестивалі, попри свій 82-річний вік.

Нарешті — кордон із Заріченським районом, до якого й належить Нобель. Нас тут уже чекають його господарі на чолі з головою райдержадміністрації Павлом Мельником та головою райради та головою оргкомітету

Весело поетам-гумористам Петру КРАСЮКУ та Ростиславу СОЛОНЕВСЬКОМУ.

фестивалю Віталієм Саричем. Автобус зупиняється. Виходимо. Лунає народна поліська пісня у виконанні місцевих артистів. Хліб та сіль від імені гостей та учасників фестивалю приймає хрещений батько свята Григорій Штонь. Нам бажають щасливої дороги до Нобеля. І колона знову набирає швидкості...

Про наближення до місця проведення фестивалю ніхто нікому не встиг і сказати, як усі здогадалися про це, глянувши за вікно автобуса. По обидва боки від нас стоїть чарівний ліс. Ідемо, наче запливаємо в зелене море. Щоправда, дорога під колесами автобуса зізнається, що тут вона ще не зовсім асфальтна. Відтак водієві доводиться час од часу пригальмовувати. Але до заповітної мети все-таки дістаємося. Автобус стомлено зітхає своїм двигуном і зупиняється в основному бору на березі глибокого синьоокого озера Нобель. Як по команді, випурхуємо із салону і потрапляємо в обійми території фестивального містечка. Сцена

чеслав Бойко, Леонід Куліш-Зіньків, Юрій Береза, Володимир Пушкар, а за ними читці гумору Олексій Заворотній, Неоніла Крюкова, Ілля Лаба, начальник обласного управління культури Петро Давидюк... І пішло-поїхало. Глядачі сміються і аплодують, а на сцену виходить весела народна пісня, весела музика завдяки гарному голосу Раїси Цапун та її вихованцям, завдяки виконавській віртуозності Романа Дзвінки та його колег. І все оте багатоголосся радісно хмаринкою вкриває полотну озера, що підставило своє плече фестивальному містечку аж під саму сцену. І люд веселиться, і виконавці "набирають спортивної форми". До присутніх звертаються з привітаннями та добрими побажаннями керівники району, а також області — голова облдержадміністрації Василь Червоний та голова облради Роман Васишин, які заснували премію в розмірі 2000 гривень за кращу політичну сатиру. А ще обіцяють прокласти в Нобель за кілька